

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

26. Accepit Iesus panem, & benedixit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

num mysterium seiungetur. Sic alia hæreticorū absurda refellentur, vt mox videbitur.

26. *Accipit Iesus panem, & benedixit.*

Cane
Euchari-
sticæ cir-
cunstan-
tia du-
plex.

1. Acce-
ptio panis
in manus.

2. Cir-
cunstantia
Benedi-
ctio.

NOTANDA hic duplex circumstantia in facto Christi, vt postea de verborum sensu certius constet. Prima est quod Cenam Eucharisticam & non Paschalem auspiciatus, de quo apud Lucam dixerat, *Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum antequam patior*, vt illa verba Tertull. libro 4. aduersus Marcionem, & Chrysostr. homil. 83. in Matth. exponunt, *accipit panem*. Accipiendo quippe hoc elementum, docet se in re accepta aliquid operaturum, non in sola mente aut speculatione præsentium Discipulorum. Sic Matth. 15. multiplicaturus septē panes, *accipit eos in manus*. Sic Ioan. 6. multiplicaturus quinq; panes, similiter *accipit in manus*. Sic hoc loco panem & calicem in manus accipiens, ostendit se circa res ipsas aliquid operaturū, non solum distribuendo, frangendo, & dando Discipulis, sed etiam benedicendo. Altera igitur circumstantia est quod pani & calici benedixit. Quod diligentissime ante omnia aduertendum est propter horum temporum hæreticos, qui verborum Christi horrendam corruptelam in huius circumstantiæ corruptione potissimū fundant. *Benedixit*, apud Matthæū & Marcum ad verbum panis est, *Ἐλογισας*; ad verbū calicis est, *ἔυχαριστας*, sicut & apud Lucam ad verbū panis. Neutrum verbū ad panem & calicē transferri patiuntur hæretici, sed ex verbis transitivis verba faciunt absoluta seu intransitiva. Matth. & Marc. ex Luca intelligendū esse ait hoc loco Calvinus, videl. *quod Deo gratias Christus egerit accepto pane & calice: ridiculos verò esse Papias,*

stas, qui signo Crucis benedictionem exprimunt, quasi exorcismo Christus esset vsus. Sed exorcismo indigent isti hæretici, vt principe tenebrarum expulso, clarissimam huius loci veritatē apertis oculis intueantur. Dicit Matthæus, *Accipit panē, benedixit, ac fregit, deditque;* &c. Sicut accipere, frangere, dare, ad panē refertur; ita benedicere ad eundē referri necessarium est. Quod autem in elemēto calicis, verbo *gratias agendi*, Matthæus, Marcus, & Lucas vtuntur, idem profus significare, luculenter Paulus docet his verbis. *Calix cui benedicimus, nōne communicatio sanguinis Christi est?* Verbum benedicere *εὐλογεῖν* transitivē sumitur, & ad calicem ipsum transfertur. Sic ipse panis & calix benedicuntur. Vnde Cyprianus vocat *calicem benedictione sacratum*, in ferm. de Cæna Domini. Iustinus Martyr vocat *panem Eucharistiatum*, id est, super quo gratiarū actio peracta sit. Sic Irenæus, *Panis in quo gratia actæ sunt;* lib. 4. cap. 34. & plenius lib. 5. *Quando mixtus calix & fractus panis percipit verbum Dei.* Notanda igitur hæc circumstantia diligenter, Christum benedicendo panem & calicem aliquid in illis ipsis operari voluisse, sicut Marc. 8. & Luc. 9. *benedicendo piscibus*, multiplicavit illos. Fallūt imperitos hæretici in verbo *gratias agere*, quod non nisi ad Deum referri posse vrgent. Sciendum enim est, hæc duo verba, *benedicere & gratias agere*, in Scripturis Euāgelicis promiscuè & vnum pro altero quasi indifferenter accipi, quod non solum ex verbis huius mysterij iā citatis patet, sed ex vna sententia Pauli 1. Cor. 14. *Si (inquit) benedixeris spiritu, quomodo qui supplet locum idiotæ respondebit Amen super tuam benedictionem? Quū dicit, benedixeris, vtitur verbo εὐλογῆσαι; cū dicit benedictionē, vtitur verbo, εὐχαριστῆν. Quum tamen ita promiscuè accipiātur, gratiarum actio*

Benedictio ipsius panis probatur.

1. Cor. 10

Apolog. 2

Benedicere & gratias agere pro eodē usurpata.

Y 2 potius

Benedi-
ctionis
vocabu-
lum Pa-
tres
urgent.

potius pro benedictione creaturarum accipitur, cui semper gratiarum actio adiungitur, quam benedictio pro gratiarum actione Deo facta. Quare Patres circa hoc mysterium benedictionem à Christo factam vehementer urgent, gratiarum actionem non urgent. Vide D. Ambros. de ijs qui initiantur mysterijs cap. 9. Euseb. Emislenū homil. 5. de Paschate, Chrysof. hom. de prodicione Iudæ, Cyprian. serm. de Cæna Domini, Nyssienū in serm. catechetico cap. 37. & Iustinū Mart. Apolog. 2. Omnes isti benedictionē Christi circa ipsa elementa ut diuinē operatoriā urgent & tractant. Recolenda hęc sunt quæ suprā Matth. 14. annotata sunt, & in Prompt. Catholico latius disputata Dom. 6. post Pentec. & in die Ascensionis Domini. Vide quoque Claud. de Sainctes in opere Eucharistico, Repetit. 7. cap. 4. Verba Iustini antiquissimi Doctoris clara sunt. *Per verbum precationis Eucharistizatam à Christo alimoniam illius esse carnem & sanguinem didicimus.*

Crucis
signum in
Benedi-
ctione ad-
hibitum.

Quod autem de signo crucis in symbolorum benedictione à Papistis vsurpato garrit hęc Calvinus, eodem conuitio doctissimos Patres ferit, qui sine Crucis signo nihil in mysterijs istis ritè ac legitime fieri ex communi Christianorum fide docent. Vide Aug. serm. 181. de temp. & tract. 118. in Ioan. Chryf. in demonstratione quòd Christus est Deus, & hom. 55. in Matth. & Iust. Mart. Apolog. 2. Postremò quòd secundū nos Christum exorcismo vsu fuisse ait, in ipsū Christū blasphema vox est. Verba enim ex Christi pectore & ore depròpta incarnationis magicę nemo accusare potest, quin eiusdē cū Dæmonibus cōmercij Christū accuset. De qua hæreticorū hodie blasphemia vide Claud. de Sainctes in opere Euch. Repet. 7. c. 6

26. Hoc